

איפה המדינה ואיפה החזון? הרצל, חיים הרצוג ובוז'י הרצוג על המרפסת

שירת המרפסת

האירוע הנוצץ לכבוד 125 שנה לקונגרס הציוני הראשון מעלה את השאלה אם זה מה שהרצל רצה: מדינה אלימה, מתאכזרת לנכיה, מתעללת בקשישיה ומפנקת את העשירים שבה

היה מתמצא בענין הציוני הוא היה קצת בנימין והיה קצת זאב אך אפילו לשולטן הוא הציע את הלב.

ובסוף כשראו שישנה כבר התחלה הוא נדרש לשלם את מחיר התהילה אחד ררש את הכספים והחובות אחד ררש את הפרסום והכבוד אחד ררש מהפכה, אחד שוויון אחד ררש מיד את כל ציון והרצל, שכלום לא נשאר לו בחייו נתן את הלב ועצם את עיניו ואחר כך כל האדונים הנכבדים ככו על חוזה מדינת היהודים

2.

את השיר השני חיבר כותב ענק לטעמי, יעקב רוטבי לט. גם את השיר הזה הלחין יאיר רוזנבלום. מבצעת: רבקה מיכאלי. שם השיר: "בנימין זאב".

תשטוף את העפר מן העיניים, בנימין זאב תשטוף את העפר מן העיניים, שים יד על הלב ותגידי לי, ככה ראיית? ככה חזית? ככה רצית? אני לוקח שטר של מאה, מביט על התמונה אני מביט היטב עליך, חוזה המדינה יהודי יקר כזה עם זקן עד החזה יהודי כל כך רזה - מאיפה יש לו כוח להיות חוזה?

תביט אליי אל העיניים, בנימין זאב

הרצל וכל האדונים הנכבדים כבאזל יסדו את מדינת היהודים וולפסון ונורדאו ואוסישקין התוסס ומוצקין וכל הצירים של הקונגרס. וולפסון הביא למדינה את הכספים נורדאו נתן את הפרסום והכבוד. אוסישקין נתן את המרץ של הדור וביאליק נתן את "אל הציפור" רק הרצל הלך שם דווה וכואב כי הרצל נתן למדינה את הלב

הוא רץ ודאג ונאם ונדחף מן המזכיר אל השר מן המיניסטר אל הגראף האמין כתינוק בכל מה שהוא בדה ואמר "אם תרצו, אין זו אגדה" נסע לסיני, לגליל וליהודה בדק את הקרקע ואת כלי העבודה חצה את הים ועל פרד הוא דהר במקווה ישראל הוא פגש את הקיסר ואז לפני וילהלם הוא חש פתאום כאב כי שוב היה צריך לפתוח את הלב

הוא לחם כמונטיפיורי וברוטשילד הוא נוף והשקיע בקונגרסים את כל חסכוניותו בכית הוא הניח אישה וילדים שחשו על גבם את צרת היהודים לכלך הוא את ידיו ולא חש עצמו קטן בקשישים שילם ונפגש עם השולטן

כי אחרת איך עבדול חמיד השני

1.

מאות אוכלי חינם עלו על מטוסים בדרכם לאירוע הנוצץ של השנה, לכבוד 125 שנה לקונגרס הציוני שייסד בנימין זאב הרצל. טונות של כסף נשפכו על האירוע, שבשיאו שחזר נשיא המדינה יצחק (בוז'י) הר-צוג את הצילום ההיסטורי שבו עומד הרצל שעון על מעקה המרפסת של מלון "שלושת המלכים" (חמישה כוכבים) בבאזל, שווייץ. זקני ציון זוכרים שהנשיא השישי של מדינת ישראל, חיים הרצוג, שלא במקרה הוא אביו של הנשיא הנוכחי, עשה את אותו שחזור כבר בשנת 1987.

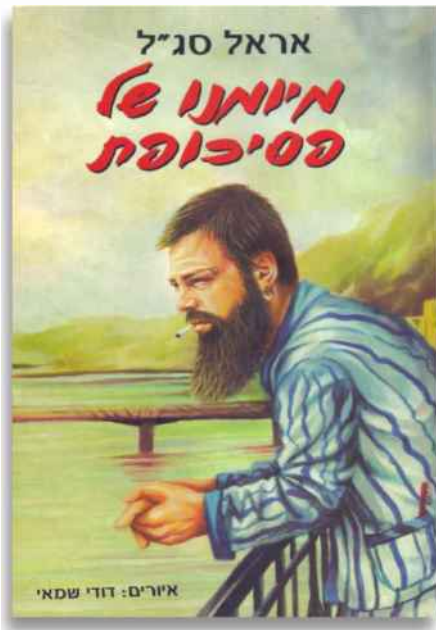
הדיווחים נטפו שומן חנופה, היללו ושיבחו את הנשיא ואת יו"ר ההסתדרות הציונית העולמית, יעקב חגואל, שאירח את האירוע. רק במקרים בודדים היו מי שביקרו את האירוע הבזבזני והראוותני, שהיה יכול להתרחש בירושלים בירת ישראל, בלי צילום יחסי הציבור על המרפסת.

המרפסת שימשה גם השראה לאומן מעולה, המאייר דודי שמאי, שאייר את עטיפת ספרו של מעריץ של הרצל, איש התקשורת אראל סג"ל. באיור העטיפה סג"ל נראה עטור זקן נוסח הרצל, עומד בפווה של הרצל. שם הספר העוסק בסיפורי זימה - "מיומנו של פסיכופת". כמה מהפזמונאים המשובחים בישראל הקדישו לחוזה המדינה שירים. שלושה עקצו, כל אחד בדרכו, את הרצל המנוח, חזונו ומה שיצא מהחזון. השלושה הם יורם טה-רלב ז"ל, יענקל'ה רוטבליט וארקדי דוכין. השיר הראשון, שירו של יורם טהרלב "הרצל". לחן: יאיר רוזנבלום, ביצוע: להקת גיסות השריון.

זהבי עצבני

צילומים: נתי הרניק - לע"מ, חיים צח - לע"מ, לע"מ

מודל לחיקוי. עטיפת ספרו של אראל סג"ל

הפעם נהם...אני הולך בגדול!!!
הוא הרגיש את זה חדר, ראה התמונה
הרצל החליט להקים מדינה
יש כאן נשיא וגם שר האוצר
רב מקובל
וראש ממשלה לשעבר
הרצל הצליח, הגשים החזון
הוא הקים מדינה
בתוך כלא רמון

דו דו דה
דה דה דה
אם תרצו, אין זו אגדה

4.

בנאומים לכבוד יום ההנצחה לחזונו של הרצל, אמר
יעקב חגואל: "מדינת ישראל היום היא התגשמות חזונו
של הרצל בבאזל, הרצל חלם וקיווה שהבית היהודי יהיה
אור לגויים", בלה בלה בלה.
לעומתו, נשיא המדינה יצחק הרצוג אמר לכבוד
האירוע: "אני נפעם וגאה לראות בכל יום מחדש את
חזונו של הרצל קם לחיים לנגד עינינו", בלה בלה בלה.
כן, כן, הרצל רצה מדינה אלימה, ארץ אוכלת יושביה,
מתאכזרת לנכיה, מתעללת בקשישה, מפנקת את הע-
שירים שבה. הרצל רצה סיפוח, קיפוח. הרצל רצה הרבה
דברים, ובאגדות כמו באגדות, כשפוקחים את העיניים
ומתפקחים מהחלום אפשר לומר בלי להסמיק "זו הייתה
אגדה".

**כמה מהפזמונאים המשובחים
בישראל הקדישו לחוזה
המדינה שירים. שלושה עקצו
את הרצל המנוח, חזונו ומה
שיצא מהחזון. השלושה הם
יורם טהרלב ז"ל, יענקל'ה
רוטבליט וארקדי דוכין**

11 שנים
לחש לעצמו השופט בן זנונים
בית הסוהר סבכה!
ספרייה ומזנון
יש כאן הכל רק חסר החזון
דו דו דו.....

כל פעם הגיעו עוד אסירים
חלקם בקטנה
חלק שמנמנים
השמיים החווירו
ביום חורף אומלל
הובא לבית הסוהר רב מקובל
חבל

הוא נשפט על קומבינה עם אנשי המוסד
מכר קצת מים קדושים במחיר שוקולד
חודש אחרי בכוקר מוזר
הסתיים משפטו של שר האוצר
זה ששלשל לכיסו... לא פרוטה!
עכשיו הוא והרצל אחים לכיתה

חופרים בתורה עם הרב המקובל
בוכים על שנים מוכי הגורל
השמועות בשמיים והפעם זה שיא
ננעלו הדלתות של בית הנשיא
הוא הגיע כפוף ראש, מושפל ועצוב
תרשו לי לחסוך בפניכם את פרטי הניאוף

האביב התאדה לתוך קיץ לוהט
הרצל עצוב ומוטרד ושקט
היה לי הכל, נשים וממון
אבל מעולם לא היה לי חזון

יום אחד זה קרה יש כוח לזמן
צץ במוחו רעיון לא קטן
כל החיים ללא מטרה
פריצות וסמים, בלגן משטרה

למה שלא אפתח סגנון
למה שלא אגבש לי חזון
הוא הצמיד כף ידו אל מצחו העגול

תביט אליי ישר אל העיניים, כמו אבא אוהב
ותגיד לי כמה רצית, כמה בכית, כמה שתית
אני לוקח שטר של מאה, מביט על התמונה
אני מביט היטב עליך, חווה המדינה
יהודי יקר כזה עם זקן עד החזה
יהודי כל כך רזה - מאיפה מאיפה הוא לוקח כוח
למסע הזה

תשתה איתי כוסית אחת לחיים, בנימין זאב
תשתה איתי כוסית אחת לחיים, תפתח את הלב
ותסכיר לי איך לא נפלת, לא התבלבלת, איך לא
כשלת
אני לוקח שטר של מאה, מביט על התמונה...
בנימין זאב, לגנב העברי הראשון כבר ניכו את שלישי
ובלילה מלכה עברייה משוטטת בכביש
ושוטר עברי ראשון מבריא לכלא חשיש
(רק דרך אגב כדאי שתדע - ואם תרצה, אין זו אגדה)

3.

היוצר השלישי, שהוא גם מוזיקאי אדיר וזמר נפלא,
הוא ארקדי דוכין. דוכין חיבר בשיר את הרצל לימים
האלו, שבהם חזונו מתגשם. שיר ציני-סאטירי, שמתאים
בהפוך על הפוך למשפט האלמותי "אם תרצו, אין זו
אגדה". שם השיר: "החזון של הרצל".

הרצל נולד בבית קטן
אמא ואבא עברו עד אובדן
לא היה כסף, בקושי מזון
הרצל בעצם גדל בלי חזון

כבר מגיל שבע התחיל לעשן
בקרוב על סמים נשברה לו שן
ילד חזק עם תכונות של שליט
סמוך לבר מצווה כבר הלווה בריבית

דו דו דה
דה דה דה
אם תרצו, אין זו אגדה

גזר דין התנפח